

[Emmert Andersen]

Så siger vi, at vendepunktet må komme – det har været sagt i flere år, det ved jeg godt – men der er noget, der tyder på, at det kommer nu, for der er jo konkret lukning i de lande, der er effektive skibsbyggere, og det bliver så til fordel for den europæiske skibsindustri.

Her har vi jo Polen og Jugoslavien. Polen bygger 15-20 skibe og Jugoslavien 20-30, og derudover bygger u-landene vel 120 skibe. Det vil sige, at der er al mulig grund til at tro på, at Danmark kan få flere ordrer på skibsbygning, ikke mindst når man tager Danmarks know-how og ry for kvalitet og for at overholde leveringer osv. i betragtning.

Hvad er løsningen? Jeg har ingen patentløsning, men lad os diskutere det, lad os snakke om det! Lad os snakke om en fortsættelse af værftspakken!

Jeg har også stillet et andet forslag for mange år siden: vi kunne jo bygge nogle krigsskibe, og så kunne vi eksportere dem til NATO-landene. Vi er gode til at bygge skibe. Vi kunne jo også lade være med, hver eneste gang der bliver udbudt skibe i anpart, at råbe: »Skattefiduser!« efter dem. For jeg tror, at man kan regne ud, at den samlede værdi af disse ting giver en samfundsmæssig indtægt.

Vi kunne jo også vedtage Dansk Internationalt Skibsregister.

Jeg mener, at vi nu har tøvet meget længe. Vi er 200 meter fra mål. Det ville være ærgerligt at give op nu, hvor vi er så tæt på et mål, og hvor der måske kan komme et vendepunkt for den danske skibsindustri.

Jeg synes, vi til en start skulle vedtage det dagsordensforslag, der er fremsat af Socialdemokratiet, De Radikale og firkløveret.

Behnke (FP):

Situationen for den danske værftsindustri er slem, og derfor er det selvfølgelig relevant for det danske Folketing at beskæftige sig med den. Desværre er det jo ikke kun værftsindustrien, som har det hårdt i disse år; det gælder stort set den samlede danske industri. Det går ikke længere ufatteligt godt, men tværtimod ufatteligt dårligt for de danske industrierhverv.

Regeringen praler med at have skabt 200.000 arbejdspladser, et tal, som jeg ikke skal bestride, men dette tal er sammensat af dels næsten 60.000 ekstra pladser i den offentlige sektor, dels en stigning i antallet af arbejdspladser i

servicefagene. Ude i de producerende erhverv er der desværre tilbagegang arbejdspladsmæssigt, hvad handelsbalancen vidner om. Når der er mindre underskud, skyldes det ikke en større eksport, men derimod en mindre import.

Folketinget tror desværre, at vi kan leve af at barbære hinanden, men sådan er virkeligheden ikke. Alene en forøget eksport kan afhjælpe landets alvorlige økonomiske situation.

De danske skibsværfter har gennem årtier været gode og et godt aktiv for Danmark. Skibsbygning er et gammelt dansk håndværk. Vi har kunnet producere skibe af meget høj kvalitet, og derfor har afsætningen været god og landets handelsbalance nydt godt af værftsindustrien.

Problemerne i værftsindustrien er desværre ikke af ny dato. Det skyldes, at årsagerne til problemerne heller ikke er af ny dato. Hovedproblemet for værftsindustrien som for den øvrige del af den danske industri er, at omkostningerne ved at producere er for store i Danmark; renteudgifterne og ikke mindst de store lønomkostninger har sin ubehagelige andel af skylden. Både renteniveauet og lønomkostningerne er jo desværre bestemt af politikerne. Vi mener, at den danske lønmodtager skal have mere, hvis han skal yde mere, og når vi samtidig mener, at lønomkostningerne er for høje, er der kun skatterne tilbage at regulere. Og der er desværre ikke kun tale om et »kun«, idet indkomstskatterne er en meget væsentlig faktor i forbindelse med lønudgifterne. Dertil kommer selvfølgelig det mudrede hav af yderligere ordninger, som danske virksomheder er tvunget til at betale til, når de har personer ansat.

Men for at blive lidt ved skatten, så var det ideen med leasing og anpartsfinansiering af skibene, der i de senere år var med til at skabe basis for ekstra skibsbygning på danske værfter. Det var en god idé, og Fremskridtspartiet stemte da også for den værftspakke, der blev vedtaget i november måned 1986, ikke, som det fremgår af en række annoncer i dagbladen her i dag, at vi ikke skulle have været med til det. Det var vi med til, og det var vi glade for.

Så meget mere ærgerligt var det da også, at visse dele af pressen, ikke mindst radio og tv, misbrugte deres produktioner, og så var de i øvrigt sammen med Socialdemokratiet med til at skabe tvivl om anpartsprojekterne op til årsskiftet 1987-88. Det betød bl.a., at B & W, som